

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Martii. Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur.
Augustinus in Psal. 10.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

vivunt sine voluptate, imò labore, ne dicam dolore, & tamen vivunt, tunc solus moriturus quia sine voluptate? Non grave putes abstinere omnibus voluptatibus: ut potuisti majoribus eate, poteris minoribus: ut potuisti multis, poteris aliis: ut potuisti pluribus, poteris reliquis. Denique, si sperat corporis asperitate, hic cupita fruaris voluptate, teque totum immergas cæno, certo proscriberes cælo. Quod ne fiat, ut tibi consulas, sequere Poëtæ consilium.

*Affer erit victus, labor asper, & asper amictus,
Aspera cuncta tibi, si vis super aethera scribi.*

17. DIES MARTII.

Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur. *Augustinus in Psal. 10.*

Nec I. **I**N nullum opus futiliùs impeditur nostra opera, quàm ut nanciscamur honorem: utpote cum sit periculosa plenum alexæ, nunquam acquisitis est pretium operæ. Nemo altiùs cadit, quàm qui altiùs ascendit. Quidquid ex terris est sublime, obnoxium est ruinæ. Ubicumque est fastigium, illic finitimum est præcipitium. Quantò igitur est excellior gradus, tantò est profundior casus. Primum quod feriunt fulmina, ut plurimum sunt culmina. Sic & fortuna illos primum dejicit, quos ut primos extulit. Quot è salutis suggestu excidissent si ad honorem fuissent evecti? Etenim cæli via penè est in via illis qui honorum premunt semitas. Hinc affinia

sunt nomine dominatio & damnatio : qui vigitur metuat damnari , qui expetit dominari Inhonorus est omnis honor, nisi eo intendamus , & viribus contendamus augere honorem Dei. Imò si affectes honorem, hoc ipso sis indignus honore. Nemo honorabilior eo, qui non tantum sua sed etiam se despexit, non honorem modò sed honorandum. O quàm magnus animus, qui ipsam animam contemnit, qui se rerum Dominum. Quo honorem minùs æstimamus, pluris æstimantur. Inæstimabilis erit, qui ipsam sui æstimationem non æstimat.

II. Deindè quid quereris tibi honorem , vel non referri, vel auferri, qui quocumque te aspicias, te honore indignum cognosces? Nihil es nisi peccatum, & mendacium. Quis honoret nihil? tam dignus es quem omnes faciant nihili, quàm ipsum nihil: si sis, imò cum sis peccator, cogaris, si nolis mentiri, dicere cum Job: (a) *Redactus sum in nihilum.* Itaque ad nihil jam vales ultra, nisi ut conculeris ab hominibus. Quæ igitur insanior insania, quàm velle eorum laudibus honorari, quorum pedibus dignus es calcari? Quàm ridiculus opilio, qui stomacharetur se non esse electum in Imperatorem? Quàm stolidus latro, qui dignus vel puniri gladio, vel suspendi laqueo, postularet donari corona aut sceptro? Quid isti merentur qui rudes, tardi, stolidi, & stolones, vix digni sunt qui sint linctores, ambiunt tamen esse Senatores: non merentur esse carnifices, affectant esse Consules. Par tua est insania. Quantus quantus es, non es nisi vanitas, imò ipsa vilitas, ne dicam perversitas, & putas te omni honore dignum, ac si esses

(a) Job. 30. 15.

cesses ipsa dignitas. Pavo sit licet totus formosus ob oculatam floridæ caudæ pompam, ob unicum tamen pedum defectum, totus confunditur, & versicolor illa cauda præ pudore contrahitur.

III. Denique quanta est tua utilitas, tam quoque est honor vilis. Ut honoreris non pendet à te, nec à tua industria, sed ab aliis, & aliorum libidine, Quàm igitur arduum est illud velle consequi, quod tibi nunquam potes dare, quod nunquam occurret, quod necesse est ut dent alii, ut dent multi. Quid æstimas bonum quod negare malus valet, invidus vobis? Quid censet bonum quod pendet sæpè à malis? & bonum tuum quod pendet ab arbitrio alieno. Si omnibus esset integrum impunè tibi tuas tollere fortunas, quis te foret infortunatior? Ista licentia in honore est: cuius arbitrium, illum vel tollere, vel multum imminuere. Quæ major miseria, quàm precaria fœlicitas, quæ in omnium sit manu, præterquam in tua? Erit secura tua securitas, quæ pendet etiam ab hoste? Quæ tot habet pericula, quod fieri possunt iudicia? Ista conditio nostra est dum ambimus honores. Aucupamur insensati, vulgi sensum, non quovis die sed hora. Probari volumus ab his quos improbamus. Itaque si sapias, noli honorem mutuari à mutabili honore, ne & tu fias varius & mutabilis, cærum est enim illud proverbium:

Immutant homines mores, cum dantur honores.